

Arrest

nr. 166 115 van 20 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 9 februari 2016.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2016.

Gezien het arrest nr. 164 036 van 14 maart 2016 waarbij de zaak verwezen wordt naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat. D. VAN EENOO en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 19 november 2008 en hebben zich voor de tweede maal op 22 december 2014 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 9 januari 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 25 september 2015 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden diezelfde dag bij aangetekend schrijven ter kennis gebracht.

1.4. De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker A.A.A. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Russische staatsburgerschap te bezitten en van Ingoesjetische origine te zijn. U bent geboren in Nazran (Ingoesjetië) en woonde in het dorp Kantyshevo (Ingoesjetië). U bent de man van Lyudmila Gudiyeva (O.V. 6.351.921) met wie u een minderjarige dochter heeft: M.(...) G.(...) (O.V. 6.351.921).

U vroeg voor de eerste keer asiel aan in België op 19 november 2008, samen met uw vrouw, omdat u problemen had met de autoriteiten van uw land: de auto van een kennis van u, A.(...) G.(...), was ontploft en daarop werden u en een andere kennis, A.(...) A.(...), opgepakt en mishandeld door de FSB. Jullie werden verdacht van een aanslag op een dorpsvergadering. U kon evenwel ontsnappen. U verklaarde ook bloedwraak te vrezen van de familie van G.(...). Inzake de eerste asielaanvraag van u en uw vrouw ging het Commissariaat-generaal over tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 28 mei 2009. Deze beslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd op 6 oktober 2009.

Zonder België verlaten te hebben, dient u samen met uw vrouw op 22 december 2014 een tweede asielaanvraag in, die op 15 januari 2015 door het Commissariaat-generaal (CGVS) in overweging wordt genomen. In het kader van deze tweede asielaanvraag verklaart u dat u nog steeds niet naar uw land terug kan vanwege uw oorspronkelijke problemen in Ingoesjetië. U wordt daarom nog altijd opgespoord door de autoriteiten in uw land. Daarnaast verklaart u wegens uw onzekere situatie en de ziekte van uw dochter in België in contact te zijn gekomen met mensen van een andere godsdienst: de pinkstergemeenschap. Nadat u hun bijeenkomsten bijwoonde, besepte u dat u zich beter voelde bij deze godsdienst dan de islam. U beschouwt zich sindsdien dan ook bekeerd, net als uw vrouw. Uw dochter gaat in België met haar school naar de katholieke kerk en deed ook haar eerste communie. Andere mensen uit Ingoesjetië merkten evenwel op dat jullie een andere godsdienst aanhingen en vielen daarom u en uw gezin lastig. Tijdens telefoongesprekken met uw familie in Ingoesjetië vertelde uw dochter aan uw ouders over Jezus en de kerk, en daarom kreeg u van hen afwijzende commentaren te horen: volgens hen is de islam de enige correcte godsdienst. In België zelf werd u ook opgebeld door een zekere T.(...) A.(...), een naamgenoot van u die u al eens gezien had op het CGVS. Hij vroeg u of de geruchten die hij hoorde over u en uw gezin klopten. Hij keerde daarop naar Ingoesjetië terug en maakte de geruchten bekend tegenover uw eigen familie. Eind december 2014 werd u daarom opgebeld door uw ouders die u vroegen of de geruchten klopten. U gaf dit toe, waarop u door uw vader bedreigd werd met de dood.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw origineel Russisch intern paspoort, een originele enveloppe met daarin een origineel opsporingsbericht en een originele brief van de MVD, een originele brief van de school van uw dochter, een originele brief van Het Lichtpunt, zes originele foto's van het doospel van uw dochter, een origineel krantenartikel van de eerste communie van uw dochter, een origineel doopselattest van uw dochter, een online artikel uit Ingoesjetië en een origineel medisch en administratief attest van uw schoonmoeder. Uw vrouw van haar kant legde haar origineel Russisch intern paspoort, een originele brief van de kleuterleidster van uw dochter, een originele brief van de organisatie Askovi, een originele brief van uw Belgische kennis Filip en twee originele Belgische medische attesten neer.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, foltering en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden

deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Ten eerste dient – waar u verwijst naar uw initiële problemen waardoor u destijds uw land verlaten heeft – benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag waarbij deze problemen inhoudelijk beoordeeld werden, door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u er niet in slaagde de door u vermelde problemen aannemelijk te maken (zo werd vastgesteld dat uw verklaringen omtrent de ontploffing van de wagen van G.(...) op 18 oktober 2008 (waarop u uw asielrelaas baseerde) tegenstrijdig waren met informatie die door het Commissariaat-generaal werd ingewonnen, bleek uw echtgenote onaannemelijk weinig op de hoogte van deze gebeurtenissen, werd er getwijfeld aan uw recent verblijf in Ingoesjetië omdat u en uw vrouw jullie intern paspoort niet voorlegden en omdat de recentste documenten die jullie wél neerlegden buiten Ingoesjetië werden opgesteld, en werd jullie reisroute ongeloofwaardig geacht). Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd, een beslissing waartegen u geen cassatieberoep indiende bij de Raad van State (RvS). Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Met betrekking tot uw huidige verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet (i.e. uw verklaringen dat uw initiële problemen nog steeds actueel zijn en u van uw advocaat een federaal opsporingsbericht op uw naam en een brief van de MVD over u bekwaam als gevolg van uw initiële problemen, CGVS 22.06.2015 p. 3-7), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Ook de documenten die u neerlegt aangaande deze initiële problemen (meer bepaald het opsporingsbericht en de brief van de MVD, documenten 2 & 3) vermogen geen ander licht te werpen op de vaststellingen die werden uiteengezet in de beslissing van uw vorige asielaanvraag. Los van het feit dat documenten slechts een afdoende ondersteuning vormen van een aangehaald asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen (maar zoals reeds aangetoond, is dit in casu niet het geval), dient aangehaald te worden dat er ernstige redenen bestaan om te twijfelen aan de authenticiteit van deze documenten. Zo dient erop gewezen te worden dat op zowel het opsporingsbericht als de brief van de MVD een aantal handtekeningen ontbreken (i.c. van ene commissaris Merzhoev, luitenant Geroev, commissaris Patieva en rechercheur Cherbizhev). Hoe dit komt weet u niet (CGVS 22.06.2015 p. 6), evenmin als waarom een groot deel van het opsporingsbericht niet is ingevuld (CGVS 22.06.2015 p. 7). U weet ook geen overtuigende verklaring te geven waarom de strafzaak over u op het ene document is aangeduid met een verschillend nummer dan op het andere (08600069 in de MVD-brief vs. 08200092 op het opsporingsbericht) en waarom in de MVD-brief vermeld staat dat u geseind staat sinds 23 december 2008 terwijl dat anders staat op het opsporingsbericht (CGVS 22.06.2015 p. 8). Verder geeft u onaannemelijke antwoorden op de vraag hoe u aan deze twee documenten bent geraakt. U zegt dat uw advocaat in Ingoesjetië deze documenten voor u bekomen heeft, maar hoe hij dan precies aan een intern overheidsdocument is geraakt, zou u niet weten. Over de MVD-brief verklaart u dat die is opgesteld is op verzoek van uw advocaat, maar wat hij dan bij wie verzocht zou hebben, kan u ook niet zeggen (CGVS 22.06.2015 p. 7-8). Gezien het belang van deze documenten voor u – het gaat immers om een zware beschuldiging tegenover u en om een federale opsporing – is het maar weinig aannemelijk dat u niet zou weten hoe uw advocaat er precies aan zou zijn geraakt of wie hij daartoe zou verzocht hebben. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt bovendien dat documenten in Ingoesjetië en de Russische Federatie gemakkelijk kunnen worden gekocht.

Een aantal bijkomende elementen doen andermaal weinig goeds aan de door u aangehaalde problemen met de autoriteiten van uw land die u reeds vermeldde tijdens uw eerste asielaanvraag. In het kader van uw huidige asielaanvraag geeft u toe dat u tijdens uw vorige asielaanvraag gelogen heeft over uw reisroute: waar u eerder verklaarde dat u nooit een internationaal paspoort heeft gehad en u destijds clandestien naar Europa reisde, verklaart u nu in werkelijkheid rond half november 2008 van Ingoesjetië naar Moskou geweest te zijn en van daar op legale wijze, met een visum in uw internationaal paspoort, naar Tsjechië gevlogen te zijn – op de luchthaven van Moskou passeerde u zonder problemen de identiteitscontrole. Ter staving van deze verklaringen legde u uw intern paspoort voor waaruit blijkt dat u op 12 februari 2007 een internationaal paspoort had verkregen (CGVS 22.06.2015 p. 3-4). Het CGVS apprecieert het dat u alsnog de waarheid aan het licht brengt op dit punt; toch toont dit ook andermaal aan dat uw initiële asielrelaas weinig geloofwaardig is. Indien u daadwerkelijk problemen zou gehad hebben met de autoriteiten van uw land (u zou op 18 oktober 2008 door de nationale veiligheidsdienst FSB opgepakt zijn op verdenking van een bomaanslag, u zou al gezocht worden sinds u enkele dagen later het ziekenhuis verliet en u zou in federale opsporing geplaatst zijn nadat de nieuwe president van Ingoesjetië aan de macht kwam – volgens de toegevoegde informatie aan het administratief dossier op 30 oktober 2008), is het maar weinig aannemelijk dat u – een naar eigen zeggen federaal gezochte verdachte van een bomaanslag – half november 2008 nog legaal (onder uw eigen identiteit en gebruik makend van uw eigen paspoort) en zonder problemen het land kon verlaten. De (legale) reisweg die u ondernam en nu aanhaalt, ondermijnt aldus opnieuw de geloofwaardigheid van de problemen die u zou hebben gehad met de autoriteiten van uw land kort voor uw vertrek naar België.

Daarnaast voegt u in het kader van uw huidige asielaanvraag aan het relaas uit uw eerste aanvraag toe dat u tijdens uw ondervraging door de autoriteiten in oktober 2008 vragen kreeg over uw familielid M.(...) A.(...) die volgens uw ondervragers ook achter de aanslag van toen zat (CGVS 22.06.2015 p. 5). Gevraagd waarom u nu een andere versie over uw detentie aflegt dan tijdens uw eerste asielaanvraag, geeft u aan dat u geen kans zou hebben gehad om uitgebreid te vertellen, dat er u soms werd gezegd dat het niet nodig was om te vertellen of dat de tolk het misschien gemist heeft (CGVS 22.06.2015 p. 6). Het CGVS merkt op dat u over dit punt doorheen de procedure over uw eerste asielaanvraag geen enkele opmerking maakte. U wierp dit ook niet op tijdens uw beroepsprocedure bij de RVV (zie 1ste AA). Aldus kan uw verschoning voor het tot nu toe niet vermelden van uw familielid M.(...) niet aanvaard worden als een ernstig argument.

Concluderend dient, gelet op bovenstaande vaststellingen, gesteld dat uw verklaringen en uw neergelegde documenten aangaande uw initiële problemen in Ingoesjetië in het kader van uw huidige asielaanvraag geen ander licht werpen op de beoordeling van dit relaas zoals die gemaakt werd tijdens uw vorige asielaanvraag.

Ten tweede haalt u in het kader van uw huidige asielaanvraag aan dat u niet naar Ingoesjetië kan terugkeren wegens religieuze redenen: na uw aankomst namen u en uw vrouw steeds meer afstand van jullie islamitische geloof en nadat jullie door een kennis in België geïntroduceerd werden in het christendom, traden jullie toe tot de pinkstergemeenschap. Jullie dochter M.(...) gaat in België naar school en ging daarom soms naar de katholieke kerk waar ze overigens haar eerste communie deed. Toen uw familie in Ingoesjetië op de hoogte kwam van jullie nieuwe geloof, lieten ze u vallen en bedreigden ze u zelfs met de dood.

U en uw vrouw leggen een aantal documenten neer ter staving van uw betrokkenheid bij de pinkstergemeenschap in uw gemeente en het doopsel en de communie van uw dochter (de brief van de school van uw dochter, de brief van uw geloofsgemeenschap 'Het Lichtpunt' in Izegem, het christelijk paspoort van uw dochter, de foto's van het doopsel van uw dochter, het krantenartikel over de eerste communie van uw dochter, een brief van jullie kennis Filip die ook lid is van 'Het Lichtpunt', zie documenten 4-9 + document 4 in dossier van uw vrouw). Het CGVS heeft begrip voor uw interesse in een nieuw geloof na uw aankomst in België en voor uw bezoeken aan de religieuze diensten van en betrokkenheid bij 'Het Lichtpunt' en voor het feit dat dit u en uw vrouw geholpen heeft om jullie gezinssituatie en de ziekte van uw dochter te plaatsen; toch hecht het CGVS geen geloof aan uw verklaringen dat uw nieuwe geloofsovertuigingen en het doopsel/de communie van uw dochter een reden zou zijn waarom uw familie in Ingoesjetië u zou bedreigd hebben en u daarom niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst.

Om te beginnen dient er gewezen te worden op de volgende flagrante tegenstrijdigheid. Aanvankelijk verklaart u tijdens het gehoor op 22 juni 2015 dat u met uw ouders voor het laatst contact had een jaar daarvoor (CGVS 22.06.2015 p. 2), terwijl u later verklaart dat u effectief bedreigd werd door uw familie tijdens een telefoongesprek kort na kerstmis 2014 (26 of 27 december 2014) (CGVS 30.07.2015 p. 8 + CGVS 24.08.2015 p. 6) – dergelijke tijdsindeling strookt helemaal niet en ondermijnt fundamenteel uw verklaringen als zou u telefonisch zijn bedreigd door uw familie op het door u vermelde moment. Ook over wie precies de bedreigingen tegen u uitte spreekt u zich ernstig tegen: zo zei u enerzijds dat u

bedreigingen ontving 'vanwege uw broer en uw familie' (CGVS 22.06.2015 p. 13) en dat ook uw broers u bedreigen (verklaring 2de AA 6.01.2015 vraag 15), maar anderzijds, als u nogmaals expliciet gevraagd wordt, wie van uw familie u bedreigde, verklaarde u dat dat enkel bij monde van uw vader was tijdens jullie telefoongesprek van eind december 2014 en niet op andere momenten of via andere familieleden (CGVS 30.07.2015 p. 9 + CGVS 24.08.2015 p. 9). Van iemand die verklaart met de dood bedreigd te worden door zijn eigen familie, kan redelijkerwijs verwacht dat hij doorheen zijn asielprocedure consistent kan aangeven wie precies van zijn familie doodsbedreigingen aan hem kenbaar maakte en dat hij coherente verklaringen aflegt over het contact dat hij recent had met zijn familie. Dit is in casu niet het geval, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen op dit vlak allerminst ten goede komt.

De geloofwaardigheid van de minachtende houding van en bedreigingen door uw familie tegenover u en uw gezin wegens jullie geloofsovertuigingen worden verder nog gefnuikt door een aantal tegenstrijdigheden die te vinden zijn in uw verklaringen en die van uw vrouw. Het valt op dat uw vrouw verklaart dat u reeds telefonisch zou zijn bedreigd voor eind december 2014 en dat u daar dan zeer agressief op reageerde (volgens haar zou iedere man zo reageren) (CGVS vrouw 24.08.2015 p. 8), terwijl u naar eigen zeggen pas voor het eerst bedreigd zou zijn eind december 2014 (zie boven) en u zich tijdens eerdere telefoontjes waarbij u door uw familie vragen kreeg en op de vingers werd getikt over de geloofsbelijdenis van uw gezin in België, zeer terughoudend opstelde en een discussie daarover probeerde te vermijden door uitvluchten te zoeken om het gesprek een andere richting te geven of zelfs te stoppen (CGVS 24.08.2015 p. 5). Over het bewuste telefoontje eind december 2014, waar zij naar eigen zeggen bij aanwezig was, verklaarde uw vrouw dat het ging om slechts één telefoontje en dat u toen enkel uw moeder aan de lijn had (CGVS vrouw 24.08.2015 p. 9), hoewel het volgens u anders verliep: u werd eerst opgebeld door uw moeder waarna ze neerlegde en u haar dan zelf terugbelde; u kreeg weer uw moeder aan de lijn maar dan ook nog uw vader die u met de dood bedreigde (CGVS 24.08.2015 p. 7 en CGVS 30.07.2015 p. 9). Welnu, aangezien de bedreigingen vanwege uw familie telefonisch werden doorspeeld en het telefonisch contact met uw familie aldus raakt aan de kern van uw asielrelaas, kan redelijkerwijs verwacht worden dat u en uw vrouw hieromtrent gelijklopende verklaringen afleggen. Dit is niet het geval. Uw vrouw verwijst een aantal keer naar geheugenproblemen die zij zou hebben (CGVS vrouw 24.08.2015 p.6, 8) en legt twee documenten neer hieromtrent (documenten 5 & 6 van vrouw). Het ene gaat echter alleen maar over een afspraak die zij had met een psychiater en het andere is een attest van deze psychiater waarin vermeld wordt dat ze lijdt aan een aantal depressieve klachten en spanningsklachten waarvoor een korte behandeling gewenst is. Op geen enkele wijze blijkt hieruit echter dat dit een impact zou hebben op de cognitieve functies van uw vrouw. Bijgevolg kunnen de blote beweringen van uw vrouw dat zij geheugenproblemen zou hebben niet weerhouden worden als reden waarom zij bepaalde elementen uit uw asielrelaas (die tegenstrijdig werden bevonden met uw verklaringen) niet correct zou kunnen weergeven.

Verder wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de bedreigingen vanwege uw familie uitgehold door uw verwijzing naar T.(...) A.(...), een man met dezelfde familienaam die u in België zou hebben ontmoet maar die naar Ingoesjetï zou teruggekeerd zijn en daar uw familie ingelicht hebben over de geloofsbelijdenis van u en uw gezin; als gevolg hiervan zou uw familie u uiteindelijk bedreigd hebben (CGVS 30.07.2015 p. 7 e.v.). Hoewel deze man dus een doorslaggevende en uiterst belangrijke rol zou spelen wat betreft de bedreigingen vanwege uw familie, is het bijzonder eigenaardig dat u over T.(...) A.(...) niets vermeld heeft bij het indienen van uw huidige asielaanvraag op de DVZ (verklaring 2de AA 6.01.2015 vraag 15 e.v.). Echter, van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij de Belgische asielinstanties aan het begin van zijn i.c. tweede asielaanvraag op de hoogte brengt van alle nieuwe elementen van zijn relaas indien hij een gegronde vrees voor vervolging koestert, des te meer als het gaat om doodsbedreigingen vanwege zijn eigen familie die werd ingelicht over zijn zogenaamd onacceptabele levensstijl door een naamgenoot. Als u bovendien gevraagd wordt wat uw exacte familieband is met T.(...) (hij heeft dezelfde familienaam als u), kan u dat niet zeggen, hoewel jullie 'volgens jullie wetten tot dezelfde familie behoren' (ook zijn patroniem zou u niet weten) (CGVS 30.07.2015 p. 9). Aangezien u T.(...) al in 2008 zou hebben leren kennen en u een aantal andere gegevens over hem wel zou weten (zoals waar hij vandaan komt en waar hij gewerkt heeft), is het maar weinig aannemelijk dat u iets essentieels als jullie precieze familieband dan weer niet zou weten. Dit alles ondergraaft andermaal uw verklaringen over de bedreigingen vanwege uw familie omwille van uw geloof.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetï, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten

hen van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten, valt er immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen ten opzichte van uw land van herkomst. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. De interne Russische paspoorten van u en uw vrouw bevatten enkel informatie over jullie identiteit, die hier niet betwist wordt. De documenten aangaande uw initiële problemen in Ingoesjetië in 2008 kwamen reeds eerder aan bod, net als een aantal documenten die te maken hebben met het doopsel/de communie van uw dochter en de betrokkenheid van u en uw vrouw bij de pinkstergemeenschap in uw gemeente (zie boven). Het online artikel van een nieuwssite uit Ingoesjetië gaat over de moord in 2007 op een lerares die uw vrouw kende, maar heeft geen betrekking op uw persoonlijke asielrelaas. Dit geldt ook voor de twee documenten in verband met uw schoonmoeder die u neerlegt: het gaat enerzijds om een medisch attest waarin melding wordt gemaakt van verwondingen die uw schoonmoeder aan haar been opliep en anderzijds om een attest waarin melding wordt gemaakt van haar huidige verblijfplaats – deze documenten bevatten geen informatie over de door u ingeroepen asielmotieven. De brief van de organisatie Askovi en van de kleuterleidster van uw dochter bevestigt enkel dat uw dochter hier naar school gaat en dat u en uw gezin deelnemen aan activiteiten van een sociale ontmoetingsplaats, maar bevatten geen elementen die betrekking hebben op de door u ingeroepen asielmotieven. Wat betreft de twee Belgische medische attesten van uw vrouw kan ook verwezen worden naar hierboven (zie boven). Bijgevolg zijn de door u en uw vrouw neergelegde documenten niet van die aard dat ze deze beslissing zouden kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.5. De bestreden beslissing in hoofde van verzoekster G.L.R. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Russische staatsburgerschap te bezitten en van Ingoesjetische origine te zijn. U bent geboren in Ordzhonikidzevskaya (Ingoesjetië) en woonde in het dorp Kantyshevo (Ingoesjetië). U bent de vrouw van A.(...) A.(...) (O.V. 6.351.932) met wie u een minderjarige dochter heeft: M.(...) G.(...) (O.V. 6.351.921).

U vroeg voor de eerste keer asiel aan in België op 19 november 2008, samen met uw man, omdat uw man problemen had met de autoriteiten van uw land: hij werd beschuldigd van deelname aan een terreuractie op een bijeenkomst van ouderen in jullie dorp en was daarom ook opgepakt. Inzake de eerste asielaanvraag van u en uw man ging het Commissariaat-generaal over tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 28 mei 2009. Deze beslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd op 6 oktober 2009.

Zonder België verlaten te hebben, dient u samen met uw man op 22 december 2014 een tweede asielaanvraag in, die op 15 januari 2015 door het Commissariaat-generaal (CGVS) in overweging wordt genomen. In het kader van deze tweede asielaanvraag verklaart u dat u nog steeds niet naar uw land terug kan omwille van de oorspronkelijke problemen van uw man in Ingoesjetië. Daarnaast verklaart u wegens uw onzekere situatie en de ziekte van uw dochter in België in contact te zijn gekomen met mensen van een andere godsdienst: de pinkstergemeenschap. Nadat u hun bijeenkomsten bijwoonde, besepte u dat u zich beter voelde bij deze godsdienst dan de islam. U beschouwt zich sindsdien dan ook bekeerd, net als uw man. Uw dochter gaat in België met haar school naar de katholieke kerk en deed

ook haar eerste communie. Andere mensen uit Ingoesjetië merkten evenwel op dat jullie een andere godsdienst aanhingen en vielen daarom u en uw gezin lastig. Tijdens telefoongesprekken met uw schoonfamilie in Ingoesjetië vertelde uw dochter aan uw schoonouders over Jezus en de kerk, en daarom kreeg uw man van hen afwijzende commentaren te horen: volgens hen is de islam de enige correcte godsdienst. In België zelf werd uw man ook opgebeld door een zekere T.(...) A.(...), een naamgenoot van hem die jullie al eens gezien hadden op het CGVS. Hij vroeg of de geruchten die hij hoorde over u en uw gezin klopten. Hij keerde daarop naar Ingoesjetië terug en maakte de geruchten bekend tegenover uw schoonfamilie. Eind december 2014 werd uw man daarom opgebeld door zijn ouders die hem vroegen of de geruchten klopten. Hij gaf dit toe, waarop hij door zijn familie bedreigd werd met de dood.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw origineel Russisch intern paspoort, een originele brief van de kleuterleidster van uw dochter, een originele brief van de organisatie Askovi, een originele brief van uw Belgische kennis Filip en twee originele Belgische medische attesten.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw huidige asielaanvraag beroept op dezelfde elementen als uw man A.(...) A.(...) (O.V. 6.351.932) Aangezien in het kader van de huidige, tweede asielaanvraag van uw man door het Commissariaat-generaal beslist werd dat hem de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, kan in uw hoofd evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw man is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste: "Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, foltering en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Ten eerste dient – waar u verwijst naar uw initiële problemen waardoor u destijds uw land verlaten heeft – benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag waarbij deze problemen inhoudelijk beoordeeld werden, door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u er niet in slaagde de door u vermelde problemen aannemelijk te maken (zo werd vastgesteld dat uw verklaringen omtrent de ontploffing van de wagen van G.(...) op 18 oktober 2008 (waarop u uw asielrelaas baseerde) tegenstrijdig waren met informatie die door het Commissariaat-generaal werd ingewonnen, bleek uw echtgenote onaannemelijk weinig op de hoogte van deze gebeurtenissen, werd er getwijfeld aan uw recent verblijf in Ingoesjetië omdat u en uw vrouw jullie intern paspoort niet voorlegden en omdat de recentste documenten die jullie wél neerlegden buiten Ingoesjetië werden opgesteld, en werd jullie reisroute ongeloofwaardig geacht). Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd, een beslissing waartegen u geen cassatieberoep indiende bij de Raad van State (RvS). Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Met betrekking tot uw huidige verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet (i.e. uw verklaringen dat uw initiële problemen nog steeds actueel zijn en u van uw advocaat een federaal opsporingsbericht op uw naam en een brief van de MVD over u bekwam als gevolg van uw initiële problemen, CGVS 22.06.2015 p. 3-7), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Ook de documenten die u neerlegt aangaande deze initiële problemen (meer bepaald het opsporingsbericht en de brief van de MVD, documenten 2 & 3) vermogen geen ander licht te werpen op de vaststellingen die werden uiteengezet in de beslissing van uw vorige asielaanvraag. Los van het feit dat documenten slechts een afdoende ondersteuning vormen van een aangehaald asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen (maar zoals reeds aangetoond, is dit in casu niet het geval), dient aangehaald te worden dat er ernstige redenen bestaan om te twijfelen aan de authenticiteit van deze documenten. Zo dient erop gewezen te worden dat op zowel het opsporingsbericht als de brief van de MVD een aantal handtekeningen ontbreken (i.c. van ene commissaris Merzhoev, luitenant Geroev, commissaris Patieva en rechercheur Cherbizhev). Hoe dit komt weet u niet (CGVS 22.06.2015 p. 6), evenmin als waarom een groot deel van het opsporingsbericht niet is ingevuld (CGVS 22.06.2015 p. 7). U weet ook geen overtuigende verklaring te geven waarom de strafzaak over u op het ene document is aangeduid met een verschillend nummer dan op het andere (08600069 in de MVDbrief vs. 08200092 op het opsporingsbericht) en waarom in de MVD-brief vermeld staat dat u geseind staat sinds 23 december 2008 terwijl dat anders staat op het opsporingsbericht (CGVS 22.06.2015 p. 8). Verder geeft u onaannemelijke antwoorden op de vraag hoe u aan deze twee documenten bent geraakt. U zegt dat uw advocaat in Ingoesjetië deze documenten voor u bekomen heeft, maar hoe hij dan precies aan een intern overheidsdocument is geraakt, zou u niet weten. Over de MVD-brief verklaart u dat die is opgesteld is op verzoek van uw advocaat, maar wat hij dan bij wie verzocht zou hebben, kan u ook niet zeggen (CGVS 22.06.2015 p. 7-8). Gezien het belang van deze documenten voor u – het gaat immers om een zware beschuldiging tegenover u en om een federale opsporing – is het maar weinig aannemelijk dat u niet zou weten hoe uw advocaat er precies aan zou zijn geraakt of wie hij daartoe zou verzocht hebben. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt bovendien dat documenten in Ingoesjetië en de Russische Federatie gemakkelijk kunnen worden gekocht.

Een aantal bijkomende elementen doen andermaal weinig goeds aan de door u aangehaalde problemen met de autoriteiten van uw land die u reeds vermeldde tijdens uw eerste asielaanvraag. In het kader van uw huidige asielaanvraag geeft u toe dat u tijdens uw vorige asielaanvraag gelogen heeft over uw reisroute: waar u eerder verklaarde dat u nooit een internationaal paspoort heeft gehad en u destijds clandestien naar Europa reisde, verklaart u nu in werkelijkheid rond half november 2008 van Ingoesjetië naar Moskou geweest te zijn en van daar op legale wijze, met een visum in uw internationaal paspoort, naar Tsjechië gevlogen te zijn – op de luchthaven van Moskou passeerde u zonder problemen de identiteitscontrole. Ter staving van deze verklaringen legde u uw intern paspoort voor waaruit blijkt dat u op 12 februari 2007 een internationaal paspoort had verkregen (CGVS 22.06.2015 p. 3-4). Het CGVS apprecieert het dat u alsnog de waarheid aan het licht brengt op dit punt; toch toont dit ook andermaal aan dat uw initiële asielrelaas weinig geloofwaardig is. Indien u daadwerkelijk problemen zou gehad hebben met de autoriteiten van uw land (u zou op 18 oktober 2008 door de nationale veiligheidsdienst FSB opgepakt zijn op verdenking van een bomaanslag, u zou al gezocht worden sinds u enkele dagen later het ziekenhuis verliet en u zou in federale opsporing geplaatst zijn nadat de nieuwe president van Ingoesjetië aan de macht kwam – volgens de toegevoegde informatie aan het administratief dossier op 30 oktober 2008), is het maar weinig aannemelijk dat u – een naar eigen zeggen federaal gezochte verdachte van een bomaanslag – half november 2008 nog legaal (onder uw eigen identiteit en gebruik makend van uw eigen paspoort) en zonder problemen het land kon verlaten. De (legale) reisweg die u ondernam en nu aanhaalt, ondermijnt aldus opnieuw de geloofwaardigheid van de problemen die u zou hebben gehad met de autoriteiten van uw land kort voor uw vertrek naar België.

Daarnaast voegt u in het kader van uw huidige asielaanvraag aan het relaas uit uw eerste aanvraag toe dat u tijdens uw ondervraging door de autoriteiten in oktober 2008 vragen kreeg over uw familielid M.(...) A.(...) die volgens uw ondervragers ook achter de aanslag van toen zat (CGVS 22.06.2015 p. 5). Gevraagd waarom u nu een andere versie over uw detentie aflegt dan tijdens uw eerste asielaanvraag, geeft u aan dat u geen kans zou hebben gehad om uitgebreid te vertellen, dat er u soms werd gezegd

dat het niet nodig was om te vertellen of dat de tolk het misschien gemist heeft (CGVS 22.06.2015 p. 6). Het CGVS merkt op dat u over dit punt doorheen de procedure over uw eerste asielaanvraag geen enkele opmerking maakte. U wierp dit ook niet op tijdens uw beroepsprocedure bij de RVV (zie 1ste AA). Aldus kan uw verschooning voor het tot nu toe niet vermelden van uw familielid M.(...) niet aanvaard worden als een ernstig argument.

Concluderend dient, gelet op bovenstaande vaststellingen, gesteld dat uw verklaringen en uw neergelegde documenten aangaande uw initiële problemen in Ingoesjetië in het kader van uw huidige asielaanvraag geen ander licht werpen op de beoordeling van dit relaas zoals die gemaakt werd tijdens uw vorige asielaanvraag.

Ten tweede haalt u in het kader van uw huidige asielaanvraag aan dat u niet naar Ingoesjetië kan terugkeren wegens religieuze redenen: na uw aankomst namen u en uw vrouw steeds meer afstand van jullie islamitische geloof en nadat jullie door een kennis in België geïntroduceerd werden in het christendom, traden jullie toe tot de pinkstergemeenschap. Jullie dochter M.(...) gaat in België naar school en ging daarom soms naar de katholieke kerk waar ze overigens haar eerste communie deed. Toen uw familie in Ingoesjetië op de hoogte kwam van jullie nieuwe geloof, lieten ze u vallen en bedreigden ze u zelfs met de dood.

U en uw vrouw leggen een aantal documenten neer ter staving van uw betrokkenheid bij de pinkstergemeenschap in uw gemeente en het doopsel en de communie van uw dochter (de brief van de school van uw dochter, de brief van uw geloofsgemeenschap 'Het Lichtpunt' in Izegem, het christelijk paspoort van uw dochter, de foto's van het doopsel van uw dochter, het krantenartikel over de eerste communie van uw dochter, een brief van jullie kennis Filip die ook lid is van 'Het Lichtpunt', zie documenten 4-9 + document 4 in dossier van uw vrouw). Het CGVS heeft begrip voor uw interesse in een nieuw geloof na uw aankomst in België en voor uw bezoeken aan de religieuze diensten van en betrokkenheid bij 'Het Lichtpunt' en voor het feit dat dit u en uw vrouw geholpen heeft om jullie gezinssituatie en de ziekte van uw dochter te plaatsen; toch hecht het CGVS geen geloof aan uw verklaringen dat uw nieuwe geloofsovertuigingen en het doopsel/de communie van uw dochter een reden zou zijn waarom uw familie in Ingoesjetië u zou bedreigd hebben en u daarom niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst.

Om te beginnen dient er gewezen te worden op de volgende flagrante tegenstrijdigheid. Aanvankelijk verklaart u tijdens het gehoor op 22 juni 2015 dat u met uw ouders voor het laatst contact had een jaar daarvoor (CGVS 22.06.2015 p. 2), terwijl u later verklaart dat u effectief bedreigd werd door uw familie tijdens een telefoongesprek kort na kerstmis 2014 (26 of 27 december 2014) (CGVS 30.07.2015 p. 8 + CGVS 24.08.2015 p. 6) – dergelijke tijdsindeling strookt helemaal niet en ondermijnt fundamenteel uw verklaringen als zou u telefonisch zijn bedreigd door uw familie op het door u vermelde moment. Ook over wie precies de bedreigingen tegen u uitte spreekt u zich ernstig tegen: zo zei u enerzijds dat u bedreigingen ontving 'vanwege uw broer en uw familie' (CGVS 22.06.2015 p. 13) en dat ook uw broers u bedreigen (verklaring 2de AA 6.01.2015 vraag 15), maar anderzijds, als u nogmaals expliciet gevraagd wordt, wie van uw familie u bedreigde, verklaarde u dat dat enkel bij monde van uw vader was tijdens jullie telefoongesprek van eind december 2014 en niet op andere momenten of via andere familieleden (CGVS 30.07.2015 p. 9 + CGVS 24.08.2015 p. 9). Van iemand die verklaart met de dood bedreigd te worden door zijn eigen familie, kan redelijkerwijs verwacht dat hij doorheen zijn asielprocedure consistent kan aangeven wie precies van zijn familie doodsbedreigingen aan hem kenbaar maakte en dat hij coherente verklaringen aflegt over het contact dat hij recent had met zijn familie. Dit is in casu niet het geval, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen op dit vlak allerminst ten goede komt.

De geloofwaardigheid van de minachtende houding van en bedreigingen door uw familie tegenover u en uw gezin wegens jullie geloofsovertuigingen worden verder nog gefnuikt door een aantal tegenstrijdigheden die te vinden zijn in uw verklaringen en die van uw vrouw. Het valt op dat uw vrouw verklaart dat u reeds telefonisch zou zijn bedreigd voor eind december 2014 en dat u daar dan zeer agressief op reageerde (volgens haar zou iedere man zo reageren) (CGVS vrouw 24.08.2015 p. 8), terwijl u naar eigen zeggen pas voor het eerst bedreigd zou zijn eind december 2014 (zie boven) en u zich tijdens eerdere telefoontjes waarbij u door uw familie vragen kreeg en op de vingers werd getikt over de geloofsbelijdenis van uw gezin in België, zeer terughoudend opstelde en een discussie daarover probeerde te vermijden door uitvluchten te zoeken om het gesprek een andere richting te geven of zelfs te stoppen (CGVS 24.08.2015 p. 5). Over het bewuste telefoontje eind december 2014, waar zij naar eigen zeggen bij aanwezig was, verklaarde uw vrouw dat het ging om slechts één telefoontje en dat u toen enkel uw moeder aan de lijn had (CGVS vrouw 24.08.2015 p. 9), hoewel het volgens u anders verliep: u werd eerst opgebeld door uw moeder waarna ze neerlegde en u haar dan zelf terugbelde; u kreeg weer uw moeder aan de lijn maar dan ook nog uw vader die u met de dood bedreigde (CGVS 24.08.2015 p. 7 en CGVS 30.07.2015 p. 9). Welnu, aangezien de bedreigingen vanwege uw familie telefonisch werden doorgespeeld en het telefonisch contact met uw familie aldus raakt aan de kern van

uw asielrelaas, kan redelijkerwijs verwacht worden dat u en uw vrouw hieromtrent gelijklopende verklaringen afleggen. Dit is niet het geval. Uw vrouw verwijst een aantal keer naar geheugenproblemen die zij zou hebben (CGVS vrouw 24.08.2015 p.6, 8) en legt twee documenten neer hieromtrent (documenten 5 & 6 van vrouw). Het ene gaat echter alleen maar over een afspraak die zij had met een psychiater en het andere is een attest van deze psychiater waarin vermeld wordt dat ze lijdt aan een aantal depressieve klachten en spanningsklachten waarvoor een korte behandeling gewenst is. Op geen enkele wijze blijkt hieruit echter dat dit een impact zou hebben op de cognitieve functies van uw vrouw. Bijgevolg kunnen de blote beweringen van uw vrouw dat zij geheugenproblemen zou hebben niet weerhouden worden als reden waarom zij bepaalde elementen uit uw asielrelaas (die tegenstrijdig werden bevonden met uw verklaringen) niet correct zou kunnen weergeven.

Verder wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de bedreigingen vanwege uw familie uitgehold door uw verwijzing naar T.(...) A.(...), een man met dezelfde familienaam die u in België zou hebben ontmoet maar die naar Ingoesjetië zou teruggekeerd zijn en daar uw familie ingelicht hebben over de geloofsbelijdenis van u en uw gezin; als gevolg hiervan zou uw familie u uiteindelijk bedreigd hebben (CGVS 30.07.2015 p. 7 e.v.). Hoewel deze man dus een doorslaggevende en uiterst belangrijke rol zou spelen wat betreft de bedreigingen vanwege uw familie, is het bijzonder eigenaardig dat u over T.(...) A.(...) niets vermeld heeft bij het indienen van uw huidige asielaanvraag op de DVZ (verklaring 2de AA 6.01.2015 vraag 15 e.v.). Echter, van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij de Belgische asielinstanties aan het begin van zijn i.c. tweede asielaanvraag op de hoogte brengt van alle nieuwe elementen van zijn relaas indien hij een gegronde vrees voor vervolging koestert, des te meer als het gaat om doodsb bedreigingen vanwege zijn eigen familie die werd ingelicht over zijn zogenaamd onacceptabele levensstijl door een naamgenoot. Als u bovendien gevraagd wordt wat uw exacte familieband is met T.(...) (hij heeft dezelfde familienaam als u), kan u dat niet zeggen, hoewel jullie 'volgens jullie wetten tot dezelfde familie behoren' (ook zijn patroniem zou u niet weten) (CGVS 30.07.2015 p. 9). Aangezien u T.(...) al in 2008 zou hebben leren kennen en u een aantal andere gegevens over hem wel zou weten (zoals waar hij vandaan komt en waar hij gewerkt heeft), is het maar weinig aannemelijk dat u iets essentieels als jullie precieze familieband dan weer niet zou weten. Dit alles ondergraaft andermaal uw verklaringen over de bedreigingen vanwege uw familie omwille van uw geloof.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten hen van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten, valt er immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen ten opzichte van uw land van herkomst. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. De interne Russische paspoorten van u en uw vrouw bevatten enkel informatie over jullie identiteit, die hier niet betwist wordt. De documenten aangaande uw initiële problemen in Ingoesjetië in 2008 kwamen reeds eerder aan bod, net als een aantal documenten die te maken hebben met het doopsel/de communie van uw dochter en de betrokkenheid van u en uw vrouw bij de pinkstergemeenschap in uw gemeente (zie boven). Het online artikel van een nieuwssite uit Ingoesjetië gaat over de moord in 2007 op een lerares die uw vrouw kende, maar heeft geen betrekking op uw persoonlijke asielrelaas. Dit geldt ook voor de twee documenten in verband met uw schoonmoeder die u neerlegt: het gaat enerzijds om een medisch attest waarin melding wordt gemaakt van verwondingen die uw schoonmoeder aan haar been opliep en anderzijds om een attest waarin melding wordt gemaakt van haar huidige verblijfplaats –

deze documenten bevatten geen informatie over de door u ingeroepen asielmotieven. De brief van de organisatie Askovi en van de kleuterleidster van uw dochter bevestigt enkel dat uw dochter hier naar school gaat en dat u en uw gezin deelnemen aan activiteiten van een sociale ontmoetingsplaats, maar bevatten geen elementen die betrekking hebben op de door u ingeroepen asielmotieven. Wat betreft de twee Belgische medische attesten van uw vrouw kan ook verwezen worden naar hierboven (zie boven). Bijgevolg zijn de door u en uw vrouw neergelegde documenten niet van die aard dat ze deze beslissing zouden kunnen wijzigen."

Uw intern Russisch paspoort bevat enkel informatie over uw identiteit, die hier niet betwist wordt. De andere documenten die u neerlegde (brief van de kleuterleidster van uw dochter, brief van de organisatie Askovi, brief van jullie kennis Filip en uw medische attesten) kwamen aan bod in de beslissing van uw man (zie boven). Bijgevolg zijn deze door u neergelegde documenten niet van die aard dat ze deze beslissing of die van uw man zouden kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Bij beschikking van 27 januari 2016 met toepassing van artikel 39/73 van de vreemdelingenwet werd door de Kamervoorzitter van de IVde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beslist dat zij zonder terechtzitting uitspraak zal doen in deze zaak tenzij één van de partijen vraagt gehoord te worden.

Verzoekende partij maakt op 9 februari 2016, door een verzoek tot horen in te dienen, kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond.

2.2. Bij 's Raads arrest nr. 164 036 van 14 maart 2016 wordt de zaak verwezen naar de algemene rol teneinde het beroep overeenkomstig de gewone procedure te behandelen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, artikel 1 A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van de vluchtelingen van 31 januari 1967 en de materiële motiveringsplicht, volharden verzoekers in hun bekering tot het christendom en in de problemen van verzoeker met de Russische autoriteiten.

In een eerste onderdeel lichten ze toe dat na aankomst in België verzoeker en zijn echtgenote steeds meer en meer afstand van hun islamitische geloof namen en nadat een kennis hen had geïntroduceerd tot het christendom, besloten verzoeker en zijn echtgenote om zich te bekeren tot de Pinkstergemeenschap. Ze geven te kennen dat hun minderjarige dochter ook naar een katholieke school gaat (zie bijlage, stuk 3) en zij op 1 maart 2015 haar doopsel gedaan heeft en op 8 mei 2015 haar eerste communie. Hun dochter M. heeft in verschillende telefoongesprekken met haar grootouders verteld over haar bezoeken met de klas en haar gezin aan de kerk en vertelde zij spontaan over Jezus. Verzoeker haalt aan dat sinds dat moment, er verschillende telefoons zijn gebeurd tussen hem en zijn familie en hier verscheidene bedreigingen aan zijn adres werden geuit. Hij verduidelijkt dat hij uit een zeer religieus islamitische familie afkomstig is en een bekering tot het christendom voor zijn familie dus totaal onaanvaardbaar is.

Wat betreft de aanvang van de concrete bedreigingen, geeft verzoeker het volgende weer in zijn verzoekschrift: *"Verzoeker verklaart dat het niet mogelijk is om één exacte datum te geven wanneer de dreigtelefoons juist begonnen, daar er verschillende telefoons gepleegd zijn. Evenwel haalt verzoeker aan dat de bedreigingen begonnen in de periode van oktober- november 2014.*

Vanaf dat moment zijn er verschillende telefoongesprekken geweest waar er bedreigingen werden geuit tegen verzoeker en zijn familie.

Het telefoongesprek waarnaar verzoeker verwijst in zijn gehoorverslag (rond december 2014) ging in casu om een verzoeningspoging langs de kant van verzoeker.

Omdat er zoveel telefoons door elkaar zijn gebeurd en er tijdens het gehoor echt naar een exacte datum is gevraagd geweest, heeft verzoeker het gesprek van eind december aangehaald, omdat hij zich dat nog het beste kon herinneren (zie gehoorverslag CGVS dd. 30.07.2015, p.8).

De tegenpartij haalt ook aan dat verzoeker stelde dat er verschillende bedreigingen door zijn familie gebeurden maar dat er maar 1 telefoongesprek was.

Verzoeker wilt hier verduidelijken dat het in casu inderdaad om 1 telefoongesprek ging, met name de verzoeningspoging van eind december 2014, maar dat tijdens dit gesprek verschillende malen werd opgehangen en teruggebeld.

Hierdoor zijn er verschillende bedreigingen geuit op verschillende momenten, maar in casu ging het dus wel degelijk om dat ene telefoongesprek van eind december 2014."

Verder verklaart verzoeker dat hij het zeer moeilijk vond om tijdens zijn gehoor bij tegenpartij exacte informatie te geven over de inhoud van de bedreigingen, daar hij zich hierover schaamde. Hij stelt dat wat er aan die telefoons gezegd is geweest, dit 'te marginaal' was om te vertellen in het bijzijn van de tolk. Evenwel verwoordt verzoeker dit nu als volgt: *"hoerenzoon, prostituees, we gaan jullie neerschieten, we zullen zelfs naar België komen om jullie neer te schieten; een kogel door de kop zullen jullie krijgen, jullie kind is een hoerendochter, enz."*. Ook de schoonmoeder van verzoeker zou luidens hen problemen ondervinden sinds de bekering van haar dochter en schoonzoon en zou noodgedwongen moeten verhuizen zijn naar een andere stad wegens verschillende bedreigingen aan haar adres.

Verzoekers vervolgen dat zij ook in België problemen ondervinden met betrekking tot de bekering. Zo zijn zij verschillende keren door mensen van Russische afkomst en die moslim zijn, bedreigd en beledigd geworden. Ook hun dochter wordt uitgespuwd door andere kinderen van islamitische, Russische afkomst en verwijst hiertoe naar zijn verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ en het CGVS. Verzoekers hekelen dat omtrent deze bedreigingen hier in België, door tegenpartij niets werd gevraagd en hier evenmin iets van terug te vinden is in de bestreden beslissing.

Verzoeker verklaart dat volgens zijn familie, hij en zijn gezin verraders van de Islam zijn en dat als zij zouden naar de Russische Federatie teruggestuurd worden, zij onderworpen zullen worden aan de rechtspraak van de Sharia en vermoord zullen worden. Verzoeker vreest zelfs dat zijn dochter gestenigd zal worden door hun bekering tot het christendom.

Verder haalt verzoeker aan dat hij nog altijd gezocht wordt door de Russische autoriteiten in verband met de bomaanslag d.d. 18.10.2008 waarvan hij beschuldigd wordt (zie bijlage, stuk 4a-e).

Waar de tegenpartij aanhaalt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker half november 2008 nog legaal en zonder problemen het land kon verlaten, verklaart verzoeker dat omwille van de toenmalige omstandigheden, ze halsoverkop moesten vertrekken vooraleer het Russisch opsporingsbevel (anno december 2008) voor verzoeker werd uitgereikt.

Verzoeker vreest dat bij terugkeer naar Ingoesjetië, hij onmiddellijk opgepakt zal worden en schuldig zal worden bevonden voor deelname aan de bomaanslag van 18 oktober 2015. Het is namelijk zo dat men in deze Russische deelrepubliek genadeloos optreedt als ze ook maar de minste vermoedens hebben dat men deel uitmaakt van een bepaalde groepering die strijdt tegen het regime (zie bijlage, stuk 13a-f). Dat de ordediensten in Ingoesjetië zich vaak schuldig maken aan het toedienen van slagen en verwondingen, folteringen en dergelijke meer wordt door Amnesty International bevestigd (zie bijlage, stuk 12).

Verzoekers wijzen voorts ook nog op de precare situatie in Ingoesjetië en menen dat deze onstabiele situatie rechtstreeks gevolg heeft voor hen, daar de naam A. een zeer gekende naam is in de deelrepubliek Ingoesjetië. Ze lichten toe dat verzoeker namelijk familielid is van M. A., die gekend was als leider van de oppositiebeweging in Ingoesjetië. Toen verzoeker ondervraagd is geweest door de politie en zij te weten kwamen dat hij hiervan familie was, hebben de politieagenten verzoeker verteld dat hij moest getuigen tegen hem, daar M.A. toen gezocht werd voor verschillende aanslagen tegen het regime. Verzoeker weigerde dit en enkele tijd nadien is M.A. doodgeschoten, wat geleid heeft tot hevige kritieken over de situatie in Ingoesjetië (zie bijlage, stuk 5).

Dat hij in het kader van zijn eerste asielaanvraag voormeld familielid nooit vermeld heeft, legt hij uit dat hij nooit de kans gehad heeft om dit alles te vertellen. Hij wenst ook te vermelden dat hun dochter, die lijdt aan een ernstige vorm van epilepsie, ten tijde van het eerste gehoor ernstig ziek was en in het ziekenhuis lag. Verzoeker en zijn echtgenote waren in die periode over de toestand van hun dochter dermate ongerust, waardoor zij tijdens het interview enkele details vergeten vermelden zijn, zoals het bestaan van M.A.. De reden waarom ze hiervan geen melding hebben gemaakt tijdens de

beroepsprocedure voor deze Raad, is luidens hen omdat hun vorige advocaat niet aanwezig was op de zitting.

Wat betreft de door hen neergelegde documenten, verklaart verzoeker dat hij niet op de hoogte was dat deze documenten vals zouden zijn. Hij verklaart dat het vervalsen van documenten en de bijhorende corruptie daaromtrent een veelvoorkomend probleem is in Ingoesjetië maar dat hij niet wist dat ook zijn documenten vervalst waren. Hij heeft dit immers zo gekregen van zijn advocaat, A.P. in Ingoesjetië.

In een tweede onderdeel poneren verzoekers dat de tegenpartij niet gemotiveerd heeft waarom hen het subsidiaire beschermingsstatuut geweigerd wordt. Verzoekers wijzen op de psychische problemen van verzoekster en de medische problemen van hun dochter. Ze verwijzen tevens naar artikel 3 EVRM dat stelt dat bij elke beslissing met betrekking tot het kind men ten volle dient rekening te houden met zijn of haar belang. Ze vervolgen dat als haar ouders een negatieve beslissing krijgen en hierdoor teruggestuurd zullen worden, heeft deze beslissing ook betrekking op de dochter. Ze benadrukken in dit verband dat hun dochter van 7 jaar perfect geïntegreerd in België en het merendeel overigens van haar leven in België verblijft. Het belang van het kind dient luidens verzoekers dan ook een serieuze afwegingsgrond te vormen bij het nemen van de beslissing.

Vervolgens zijn verzoekers de mening toegedaan dat de door tegenpartij gehanteerde bronnen onvolledig zijn: *“Zo stelt verzoeker merkwaardig genoeg vast dat in haar CEDOCA informatie COI Focus “Ingoesjetië Veiligheidssituatie, onderdeel 4.2 Religie” van 30.09.2014 nergens te lezen staat dat bekeerde moslims tot het Christendom problemen ondervinden. Evenwel staat er te lezen dat “steeds vaker niet-traditionele moslims het slachtoffer worden van buitengerechterlijke afrekeningen en mensenrechtenschendingen”. (zie bijlage, stuk 8). Men kan zich dan ook serieus afvragen hoe kan aangetoond worden dat bekeerde moslims geen problemen zouden ondervinden in de regio, als zelfs al “niet-traditionele moslims” het slachtoffer worden van mensenrechtenschendingen.*

Verzoeker haalt dan ook aan dat het voor hem en zijn gezin onmogelijk is om hun christelijk geloof daar te belijden. Verzoeker verklaart dat er ooit een christelijke priester actief was in Ingoesjetië maar dat die later werd doodgestoken of vermoord (zie gehoorverslag CGVS 22.06.2015, blz. 11).

Wanneer iemand zich in het buitenland tot het christendom heeft bekeerd en nadien wenst terug te keren naar Ingoesjetië, kunnen ook allerhande problemen met de autoriteiten ontstaan indien de bekering bij de autoriteiten is gekend. Hierbij maakt het geen verschil of de bekering gebeurde in één van de buurlanden, dan wel tijdens een verblijf in West-Europa.”

Verder delen verzoekers mee dat ook IS aan een opmars bezig is in de gebieden van de Noord-Kaukasus en de Russische Federatie bevestigd heeft dat het hier een oorlog aan het vechten is met IS (zie bijlage, stuk 9a-b). Ze stellen dat de huidige situatie in Ingoesjetië allesbehalve stabiel is, in tegenstelling tot wat tegenpartij aanhaalt.

Verzoekers vragen in hoofdorde de bestreden beslissingen te hervormen en hen als vluchteling te erkennen, minstens hen het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen. In ondergeschikte orde vragen ze de bestreden beslissingen te vernietigen.

3.1.2. Bij hun verzoekschrift voegen verzoekers de volgende stavingsstukken:

(1a-e) De kennisgeving dd. 25/09/2015 en de bestreden beslissing dd. 25/09/2015 van weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling door het Commissariaat – Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (ref: 0816719Z);

(2) Beslissing BJB Brugge inzake volledige juridische kosteloze tweedelijsbijstand d.d. 19.10.2015;

(3) Brief van de directeur van de Vrije Basisschool Sint- Rafaël te Izegem d.d. 13.11.2014;

(4a-e) Beslissing over de melding van een federale zoeking van verzoeker alsook het bewijs van bestaan van strafzaak tegen verzoeker met bijhorende vertalingen;

(5) Nieuwsartikel BBC over dood M. A. dd. 25.10.2009;

(6a-c) Medisch attest psychologische problemen verzoekster d.d. 12.08.2015;

(7a-b) Medisch attest van dochter inzake epilepsie problemen d.d. 24.01.2014;

(8) Kopie CEDOCA informatie over de veiligheidssituatie Ingoesjetië dd. 30.09.2014;

(9a-b) Nieuwsartikel *Moscow Launches Operations Against Suspected Pro-IS forces in Ingushetia Kabardino-Balkaria* d.d. 07.08.2015;

(10a-b) Nieuwsartikel *Russian Counter- Terrorism Operations Return to Ingushetia* d.d. 01.07.2015;

(11a-b) Nieuwsartikel *Insurgents in Ingushetia Remain Active* d.d. 22.10.2015;

(12) Artikel Amnesty International over situatie Ingoesjetië d.d. 08.04.2011;

(13a-f) Artikel MO magazine *Terug naar de Kaukasus? Geen eenzijdig verhaal* d.d. 07.01.2015;

(14a-b) Bewijs van integratie van verzoekers in België (krantenartikel d.d. 15 oktober 2014 en bevestiging van "Het Lichtpunt" te Izegem van integratie in de christelijke gemeenschap.

3.1.3. In hun verzoek tot horen, verwijzen verzoekers naar artikel 10, derde lid van de Procedurerichtlijn en zijn ze de mening toegedaan dat *in casu* geen sprake is van een deugdelijk onderzoek. Om te komen tot de vaststelling dat er geen sprake is van problemen voor bekeerde moslims, wordt immers enkel verwezen naar voetnoot 231 van de COI Focus d.d. 9 september 2015, zonder de situatie ten gronde te onderzoeken. Zij vervolgen dat er sinds de zomer van 2015 in Ingoesjetië een radicalisering gaande is en dat IS aan terrein wint in deze gebieden. Ter staving hiervan leggen ze een artikel neer van The Jamestown Foundation d.d. 7 januari 2016 waaruit blijkt dat zelfs de emir van Ingoesjetië trouw zwoer aan IS-leider Abu Bakr al-Baghdadi (zie bijlage, stuk 15a-b). Verzoekers menen dat ze als bekeerde moslim problemen zullen ondervinden indien zij teruggestuurd zouden worden naar hun regio van herkomst; te meer gezien hun minderjarige dochter ondertussen al gedoopt is en dit ook niet door tegenpartij wordt betwist. Verzoekers leggen bij hun verzoek tot horen stukken 4a-e in zijn totaliteit nogmaals neer.

3.2.1. Wat betreft de bewering dat verzoeker nog steeds gezocht wordt door de Russische autoriteiten in verband met de bomaanslag waarvan hij beschuldigd werd, benadrukt de Raad dat deze problemen reeds in het kader van hun vorige asielaanvraag werden beoordeeld. Deze asielaanvraag werd afgesloten door de commissaris-generaal met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat aan hun asielrelaas geen geloof kon worden gehecht. Zo werd vastgesteld dat verzoekers verklaringen omtrent de ontploffing van de wagen van G. op 18 oktober 2008 (waarop verzoekers hun asielrelaas baseerden) tegenstrijdig waren met informatie die door het Commissariaat-generaal werd ingewonnen, bleek verzoekster onaannemelijk weinig op de hoogte van deze gebeurtenissen, werd er getwijfeld aan verzoekers recent verblijf in Ingoesjetië omdat hij en zijn vrouw hun intern paspoort niet voorlegden en omdat de recentste documenten die ze wel neerlegden buiten Ingoesjetië werden opgesteld, en werd hun reisroute ongeloofwaardig geacht. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest nr. 32.458 van 6 oktober 2009 bevestigd, waartegen verzoekers geen cassatieberoep indienden bij de Raad van State.

3.2.2. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

3.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekers naar aanleiding van hun tweede asielaanvraag evenwel geen nieuwe elementen aanbrengen die een ander licht zouden kunnen werpen op de in het kader van hun eerste asielaanvraag gedane beoordeling.

Het gegeven dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, hier niets aan wijzigt en op zich niet van aard is om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Verder oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat ook de documenten die verzoeker neerlegt aangaande deze initiële problemen geen ander licht vermogen te werpen op de in het kader van hun eerste asielaanvraag gedane vaststellingen: *"Los van het feit dat documenten slechts een afdoende ondersteuning vormen van een aangehaald asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen (maar zoals reeds aangetoond, is dit in casu niet het geval), dient aangehaald te worden dat er ernstige redenen bestaan om te twijfelen*

aan de authenticiteit van deze documenten. Zo dient erop gewezen te worden dat op zowel het opsporingsbericht als de brief van de MVD een aantal handtekeningen ontbreken (i.c. van ene commissaris Merzhoev, luitenant Geroev, commissaris Patieva en rechercheur Cherbizhev). Hoe dit komt weet u niet (CGVS 22.06.2015 p. 6), evenmin als waarom een groot deel van het opsporingsbericht niet is ingevuld (CGVS 22.06.2015 p. 7). U weet ook geen overtuigende verklaring te geven waarom de strafzaak over u op het ene document is aangeduid met een verschillend nummer dan op het andere (08600069 in de MVD-brief vs. 08200092 op het opsporingsbericht) en waarom in de MVD-brief vermeld staat dat u geseind staat sinds 23 december 2008 terwijl dat anders staat op het opsporingsbericht (CGVS 22.06.2015 p. 8). Verder geeft u onaannemelijke antwoorden op de vraag hoe u aan deze twee documenten bent geraakt. U zegt dat uw advocaat in Ingoesjetië deze documenten voor u bekomen heeft, maar hoe hij dan precies aan een intern overheidsdocument is geraakt, zou u niet weten. Over de MVD-brief verklaart u dat die is opgesteld is op verzoek van uw advocaat, maar wat hij dan bij wie verzocht zou hebben, kan u ook niet zeggen (CGVS 22.06.2015 p. 7-8). Gezien het belang van deze documenten voor u – het gaat immers om een zware beschuldiging tegenover u en om een federale opsporing – is het maar weinig aannemelijk dat u niet zou weten hoe uw advocaat er precies aan zou zijn geraakt of wie hij daartoe zou verzocht hebben. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt bovendien dat documenten in Ingoesjetië en de Russische Federatie gemakkelijk kunnen worden gekocht.”

Verzoekers hun verweer dat verzoeker niet op de hoogte was dat deze documenten vals zouden zijn en benadrukt dat hij deze zo gekregen heeft van zijn advocaat in Ingoesjetië, is allerm minst ernstig te noemen. Het hoeft geen betoog dat het louter betwisten in het verzoekschrift dat de door hem voorgelegde documenten vals zouden zijn, onvoldoende is om bovenstaande vaststellingen en overwegingen te ontcrachten. Ook het louter *a posteriori* stellen dat dergelijke duidelijk vervalste documenten, die door verzoeker zelf werden neergelegd met de intentie zijn relaas te ondersteunen, zijn geloofwaardigheid niet kunnen aantasten omdat hij zelf niet aan de basis zou liggen van de valsheid ervan, is allerm minst ernstig. Het is evident dat verzoeker zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die hij neerlegt. De misleiding, die de voorlegging van een vals stuk beoogt, moet worden aangerekend aan diegene die er gebruik van maakt en ten bate van wie het wordt voorgelegd. Dat verzoeker zich bedient van duidelijk vervalste documenten werpt andermaal een smet op zijn algehele geloofwaardigheid.

Voorts dienen er zich ook vragen gesteld te worden bij het feit dat verzoeker heden een andere versie over zijn detentie aflegt dan tijdens zijn eerste asielaanvraag; verzoeker voegt nu toe dat hij tijdens zijn ondervraging door de autoriteiten in oktober 2008 vragen kreeg over zijn familielid M.A. die volgens zijn ondervragers ook achter de aanslag van toen zat.

De in het verzoekschrift ontwikkelde argumentatie dat ze de kans niet zouden gehad hebben om dit uitgebreid te vertellen en tevens vermelden dat hun dochter aan een ernstige vorm van epilepsie lijdt waardoor ze tijdens het interview enkele details, zoals het bestaan van M.A., vergeten te vermelden zijn, biedt hiertoe geen verschooning. Verzoekers waren blijkens de gehoorverslagen immers wel in staat tal van andere verklaringen en details af te leggen, waardoor dergelijke vergoelijking geen afbreuk doet aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Bovendien hebben verzoeker hiervan ook geen enkele melding gemaakt tijdens de beroepsprocedure bij deze Raad. Verzoekers kunnen niet dienstig inroepen dat hun advocaat niet aanwezig was bij de behandeling van hun beroep op de zitting nu zij zelf deze feiten konden aangehaald hebben op de zitting. Zij werden er immers bijgestaan door een Russische tolk.

Het internetartikel over de moord op M.A. (stuk 5), weerlegt geenszins de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. Dit artikel heeft geen betrekking op verzoekers zelf en neemt geenszins weg dat verzoekers in het kader van hun eerste asielaanvraag nooit eerder gewag gemaakt hebben van voormeld persoon.

Verzoekers voegen nog een aantal stukken toe aan hun verzoekschrift en hun verzoek tot horen dewelke ze echter niet verder toelichten (stukken 4a-4e). De Raad stelt samen met verweerder in zijn nota vast dat een aantal van deze stukken werden neergelegd tijdens de procedure op het Commissariaat-generaal en dan ook besproken werden in de bestreden beslissing. Het stuk 4a is gelijkaardig aan de brief van de MVD die verzoeker reeds neerlegde op het Commissariaat-generaal (stuk 26 inventaris, document 4). Verzoekers verschaffen evenmin enige uitleg omtrent de aard van de stukken in kwestie en werken niet uit op welke wijze deze documenten de motieven van de bestreden beslissingen kan doen ombuigen. Verzoekers mogen het niet aan de Raad overlaten om uit deze niet nader toegelichte documenten hun verweer te distilleren. Het is aan verzoekers om toe te lichten op

welke wijze deze nieuwe documenten hun asielrelaas op 'overtuigende' wijze vermogen te ondersteunen, *quod non in casu*.

Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat, om enige bewijskracht aan een document te ontleen, het ondersteund dient te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is.

3.3. Daarnaast voeren verzoekers in het kader van hun huidige asielaanvraag aan dat ze omwille van religieuze redenen niet kunnen terugkeren naar Ingoesjetië. Zo hebben ze na hun aankomst in België steeds meer afstand gedaan van hun islamitisch geloof en traden ze, nadat ze door een kennis in België geïntroduceerd werden in het christendom, toe tot de pinkstergemeenschap. Hun dochter gaat naar een katholieke school, is gedoopt en heeft haar eerste communie gedaan.

Ofschoon verweerder er in zijn verweernota terecht op wijst dat de noodzaak om zich aan te passen aan de gewoontes van een vreemde cultuur eigen is aan de situatie van een persoon die zijn land van herkomst ontvlucht om in een vreemd land asiel aan te vragen en niet beschouwd kan worden als een element dat een erkenning van een vluchtelingenstatus of de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus verantwoordt, wordt *in casu* evenwel niet betwist dat verzoekers effectief een nieuwe geloofsovertuiging hebben en hun dochter tevens gedoopt is en haar eerste communie gedaan heeft. Een nieuwe geloofsovertuiging en de vaststelling dat hun dochter gedoopt is en haar eerste communie heeft gedaan kan bezwaarlijk gelijkgesteld worden aan de gewoontes van een vreemde cultuur.

De Raad stelt vast dat uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Ingoesjetië d.d. 9 september 2015 vervat in het administratief dossier, niet afdoende blijkt dat bekeerde moslims geen problemen zouden ondervinden in Ingoesjetië. Zo leest de Raad zelfs dat "niet-traditionele" moslims het slachtoffer worden van buitengerechtelijke afrekeningen en mensenrechtenschendingen. De verwijzing door verweerder naar voetnoot 231 legt evenwel uit dat de term "traditionele islam" wordt gebruikt met betrekking tot het soefisme en in Ingoesjetië de gematigde vorm van islam gebruikelijk is, doch hieruit kan geenszins afgeleid worden dat er voor bekeerde moslims in Ingoesjetië geen problemen zijn. De Raad vindt verder in deze COI Focus nergens enige informatie terug aangaande de situatie voor bekeerde moslims.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om deze situatie te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd en te worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 september 2015 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS